

Súlan er góð og søgur úr Mykinesi

Janus Mohr, fyrrverandi útvarpsmaður, hevur skrivað bók um gerandislívið í Mykinesi í farnu øld

Janus Mohr, fyrrverandi útvarpsmaður, hevur skrivað um gerandislív í Mykinesi

ÁRNI GREGERSEN

Tá ið ein kennir Janus Mohr úr Hoyvík, so ivast ein ikki í, at tað eru ættarbondini til Mykinesar, sum gera, at hann hevur latið bókina "Súlan er góð" úr hondum.

Ein bók, sum viðger farna tíð í Mykinesi gjøgnum samtalar, sum fyrrverandi útvarpsmaður hevur fest á band í seksti-árunum.

-Ja, tú hevur rætt. Eg kom fyrstu ferð til Mykinesar ein góðveðurdag í 1961 og síðani hava mínir túrar bestur hagar verið mangir, sigur rithøvundurin.

Janus Mohr arbeiðdi, sum bankamaður í seksti-ðarunum, men hann hevði og hevur stóran áhuga fyri søgu og máli. Tá ið hann vitjaði í Mykinesi helt hann oftast til hjá skyldfólkunum, Bensfikt Davidsen og konuni Fíu.

-Tey eggjaðu mær til at banda samrøðurnar við frásøgufólkini í Mykinesi og tað gav mær blóð á tonna, fortelir Janus Mohr.

Hann hevði sjálvur longu tá

keypt sær ein bandupptakara, sum hann brúkti til endamálið. Hetta var sjálvandi ein bandmaskina, sum var drivin við akkumolatori.

-Men ongin streymur var tá í Mykinesi, so tá ið akkumolatorurin skuldi løðast var neyðugt at fara út í Hólm at gera tað. Har var streymur, tí vitin var har, sigur Janus Mohr.

Frásøgufólk

Í bókini Súlan er góð hevur Janus Mohr tosað við átta frásøgufólk í Mykinesi. Hetta er fólk, sum fortelja um gerandislívið í oynni, men eisini um hendingar, sum teimum hava verið fyri gjøgnum árin.

Frásøgufólkini, sum vóru tilkomin fólk í seksti og sjevti-árunum, siga eisini frá tí, sum tey hava hoyrt frá eldri fólki, so bókin spennir um eitt rættuliga langt áramál.

Við at lesa bókina fæst ein góð tíðarmynd av hvussu viðurskift-

ini eru broytt í oynni gjøgnum árin.

-Bara tað, at ta tíðina eg kom har vestur búðu um 100 fólk í oynni og 20 skúlabørn vóru har og

so at koma vestur har nú, har bert heilt fá fólk búgva, sigur alt um hvussu tíðin er broytt.

Í dag er Myjines kanska fremsta ferðamál í Føroyum. Útlendsk ferðafólk koma í oynna fyri at uppliva náttúruna og koma so nær fugli, sum onga aðrastaðni.

-At oyggin liggur so avbyrgd, er helst

Mykines er vestasta oyggin í Føroyum. Har er ábart og haðbali, men kortini hevur oyggin so nógv at bjóða, at fólk hava búleikast har í øldir.

Í bókini letur rithøvundin frásøgufólkini siga frá á teirra egna hátt og við teirra egna máli. Hetta ger, at myndin av gerandisdegnum í oynni stendur klár og á ein ella annan hátt verður tú sum lesari drigin inn í hendingarnar.

Janus Mohr greiðir frá, at tað var ein serlgur siður, tá ið eitt fór út í Hólm onkur ørindi.

Hann plagdi at fara við egnum akkumolatori til bandupptakaran, men hann bar ofta eisini tveir aðrar akkumolatorar við sær, sum eisini skuldu løðast.

-Tá ið ein kom út har, so var vanligt at vitja í øllum trimum húsunum, men altíð fyrst hjá vitameistaranum, tí tað gekk eftir rangordan, sigur Janus Mohr við einum smíli.

Listamálarin

Tey árin, Janus Mohr vitjaði mest í Mykinesi, var listamaðurin Sámal Joensen Mykines nógv í oynni.

-Tað stuttliga var, at hóast hann búði í Danmark fyri tað mesta, so var hann sum hini mykinesfólkini, tá ið hann var heima um summarið.

-Hann stóð og hugdi, tá ið ferðafólk komu í oynna og gjørdi viðmerkingar, sum øll hini, um hvør koma og hvør fór, sigur Janus Mohr.

Bókin kom fyri trimum vikum síðani og on er útseld frá forlagnum.

orsøkin til ríka fuglalívið, sum fær oynna at minna um eitt eldorado, sigur rithøvundurin.

Mykines - vestasta oyggin í Føroyum. Í 1960 búðu eini 100 fólk í Mykinesi og 20 børn gingu í skúla har